

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Som følge af at Europa-Kommissionen ikke har etableret en ordning, der gjorde det muligt for sagsøgeren at indføre methyl bromid i januar og februar 2005, tilpligtes Kommissionen at betale det i denne stævning anførte beløb til sagsøgeren til erstatning for det tab, sagsøgeren har lidt, eller ethvert andet beløb, som måtte blive godtgjort af sagsøgeren under denne sag eller fastsat af Domstolen ret og billighed.
- Subsidiært: Domstolen træffer ved en foreløbig kendelse afgørelse om, at Europa-Kommissionen skal erstatte det tab, der er lidt, og parterne pålægges inden for en rimelig frist fra kendelsens afsigelse at fremlægge talmæssig dokumentation for det erstatningsbeløb, de måtte blive enige om, og såfremt der ikke kan opnås enighed, pålægges parterne inden for den samme frist at fremsætte deres krav støttet på detaljeret talmæssig dokumentation.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en rente på 8 % pro anno fra tabets opståen.
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale sagsøgeren en rente på 8 % eller en anden af Domstolen fastsat passende rentesats af det skyldige beløb fra datoen for domsafsigelsen og til betaling sker, og
- Europa-Kommissionen tilpligtes at betale samtlige omkostninger og udgifter i sagen.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagsøgeren indfører methyl bromid (MBr) til EU. Methyl bromid er et kontrolleret stof i den forstand, hvori udtrykket er anvendt i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 2037/2000 af 29. juni 2000 om stoffer, der nedbryder ozonlaget (¹). Sagsøgeren har anført, at selskabet derfor kun kan indføre methyl bromid, hvis det fremlægger en importlicens og den tildelte nominelle tolv måneders importkvota, som skal fastsættes af Kommissionen hvert år.

I stævningen har sagsøgeren nedlagt påstand om erstatning for det tab, selskabet hæver at være blevet påført som direkte konsekvens af, at Kommissionens ulovligt har undladt at etablere en ordning som anført i artikel 6 og 7 i forordning nr. 2037/2000, der kunne have gjort det muligt for sagsøgeren at opnå importlicenser og -kvoter med henblik på indførsel af methyl bromid til Den Europæiske Union i januar og februar 2005.

Til støtte for sin påstand har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat artikel 6 og 7 i forordning

2037/2000, som pålægger Kommissionen at tildele licenser og kvoter for hver tolv månedersperiode efter 31. december 2003. Endvidere har sagsøgeren gjort gældende, at Kommissionen har tilsidesat princippet om god forvaltningsskik og princippet om »påpasselighedspligt« (duty of care), hvorefter Kommissionen skal handle agtpågivent, uafhængigt og i rette tid, samt retssikkerhedsprincippet og princippet om den berettigede forventning.

Sagsøgeren har anført, at det tab, selskabet har lidt som følge af Kommissionens ulovlige adfærd, består af den fortjeneste, som sagsøgeren ville have opnået ved indførsel og efterfølgende salg af methyl bromid i de pågældende to måneder.

(¹) EFT L 244, s. 1.

Sag anlagt den 19.maj 2005 af Nalocebar — Consultores e Serviços Lda. mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design)

(Sag T-210/05)

(2005/C 182/79)

(Det sprog, stævningen er affattet på: engelsk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 19.maj 2005 anlagt sag mod Kontoret for Harmonisering i det Indre Marked (Varemærker og Design) af Nalocebar — Consultores e Serviços Lda., Funchal (Madeira), ved abogados G. Pasquarella og R.M. Pasquarella.

Den anden part i sagen for appelkammeret var Limiñana y Botella, S. L., Monforte del Cid, Alicante (Spanien).

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

- Afgørelse truffet den 18. marts 2005 af Harmoniseringskontorets Første Appelkammer (sag R 646/2004-1) annulleres, idet det fastslås, at figurmærket, som af sagsøgeren blev anmeldt den 12. juli 2000 og offentliggjort i EF-varemærketidende nr. 103/01 af 3. december 2001, er lovligt.
- Harmoniseringskontoret tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Ansøgeren om EF-varemærket:	Big Ben Establishment Ltd. Ansøgeren i denne sag er køberen af den af Big Ben Establishment indsendte registreringsansøgning.
EF-varemærket, der søges registreret:	Figurmærket »Limoncello di Capri« for varer i klasse 30 (konditorivarer m.m.), 32 (frugtsaft og andre drikke fremstillet på basis af citron og indeholdt i klasse 32) og 33 (citronlikører).
Indehaveren af det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Limiñana y Botella S.L.
Det i indsigelsessagen påberåbte varemærke eller tegn:	Spansk ordmærke LIMONCHELO for varer i klasse 33.
Indsigelsesafdelingens afgørelse:	Afslag på varemærkeansøgningen.
Appelkammerets afgørelse:	Afslag på klagen.
Søgsmålsgrunde:	Tilsidesættelse af artikel 8, stk. 1, litra b), i forordning nr. 40/94 ⁽¹⁾ .

⁽¹⁾ EFT L 11, 14.1.1994, s. 1.

Sag anlagt den 26. maj 2005 af Den Italienske Republik mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber

(Sag T-211/05)

(2005/C 182/80)

(Processprog: italiensk)

Ved De Europæiske Fællesskabers Ret i Første Instans er der den 26. maj 2005 anlagt sag mod Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber af Den Italienske Republik ved avvocato dello Stato Paolo Gentili.

Sagsøgeren har nedlagt følgende påstande:

— Den anfægtede beslutning annulleres, og Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.

Søgsmålsgrunde og væsentligste argumenter:

Sagens genstand er Kommissionens beslutning K(2005) 591 endelig udg., hvorved to italienske skatteretlige foranstaltninger til fordel for selskaber, som opnår børsnotering inden for den i de samme foranstaltninger nævnte perioder, erklæres uforenelige med artikel 87 EF som statsstøtte. Disse foranstaltninger består i en nedsættelse for tre år af indkomstskatteprocenten og i udelukkelse fra den skattepligtige indkomst af de udgifter, der er forbundet med børsintroduktion af selskabet.

Ifølge Kommissionen er de pågældende foranstaltninger selektive, fordi de kun begunstiger de selskaber, som opnår børsnotering i den periode, der er angivet i de italienske bestemmelser, under udelukkelse af de selskaber, der allerede er børsnoterede, og dem, der vil kunne blive børsnoterede i andre perioder; foranstaltningerne kan dermed ikke anses for forenelige, fordi de ikke falder ind under nogle af de tilfælde, der nævnes i artikel 87, stk. 2 og 3, EF.

Den italienske regerings søgsmål er for det første rettet mod beslutningen ud fra et processuelt synspunkt, fordi Kommissionen har indledt proceduren efter artikel 88, stk. 2, EF uden forud at drøfte foranstaltningerne med den interesserede medlemsstat.

For det andet har sagsøgeren anført, at Kommissionen ikke har fremsat bemærkninger vedrørende en tidligere, i det væsentlige tilsvarende foranstaltning, som Italien indførte i 1997.

For det tredje bestrider sagsøgeren, at foranstaltningerne er selektive. De henvender sig faktisk til en potentielt ubestemt kreds af adressater. Desuden står foranstaltningerne i sammenhæng med skattesystemet som helhed, fordi de tager hensyn til den omstændighed, at et selskab, der for nylig er blevet børsnoteret, for at opnå notering må afholde meget betydelige udgifter, som sætter det i en situation med reduceret indkomstmæssig kapacitet i forhold til dels ikke-noterede selskaber, dels selskaber, som allerede har været noteret i nogen tid og derfor har kunnet afskrive omkostningerne i forbindelse hermed. Den tidsmæssige begrænsning skyldes forpligtelsen til at opnå balance og foranstaltningens forsøgskarakter. Denne omstændighed kan således ikke i sig selv gøre en foranstaltning selektiv, som efter sin art ikke er det.

For det fjerde har sagsøgeren bestridt, at Kommissionen har godtgjort, at foranstaltningen er egnet til at fordreje konkurrencen og at påvirke samhandelen mellem medlemsstater.

For det femte og sidste har sagsøgeren anført, at foranstaltningen, hvis den anses for støtte, er forenelig med fællesmarkedet efter artikel 87, stk. 3, litra c). Den er nemlig en investeringsstøtte, ikke en driftsstøtte, og står i sammenhæng med det særlige økonomisk-politiske formål at fremme børsnotering af selskaber, som gavner systemets effektivitet, gennemsigtighed og konkurrencedygtighed.